

Dekema State: wonen, werken en genieten

In samenwerking met de stichting Staten en Stinzen gaat Wykein dit jaar op bezoek bij eigenaren en bewoners van deze historische woonhuizen en buitenplaatsen. Vandaag de vierde aflevering met Wim en Jacomine Hoogendam, al twintig jaar het beheerdersechtpaar van Dekema State in Jelsum.

Een loep ligt op de volgeschreven pagina's van een encyclopedie ⑦, in de zitkamer wacht een krant om gelezen te worden en in de keuken staan twee borden met besmeerde boterhammen klaar. Het is alsof ieder moment de bewoners van Dekema State terug kunnen keren van een ommetje door de tuin of een bezoekje aan de even verderop gelegen kerk van Jelsum. Maar sinds de familie Van Wageningen in 1996 is vertrokken, wordt Dekema State niet langer bewoond. Stil is het er echter allesbehalve.

Aan het einde van de door lindebomen omgeven oprijlaan houdt Doike, een negenjarige Fryske wetterhoun liggend de wacht. Het beestje maakt dagelijks heel wat kilometers over het terrein en staat vrolijk op zodra zijn baasjes Wim en Jacomine Hoogendam voorbijlopen. Sinds maart 2000 woont het echtpaar in het voormalige koetshuis van Dekema State. Samen zijn ze verantwoordelijk voor het beheer en onderhoud van de eeuwenoude buitenplaats ①. Twintig jaar geleden voelde dat voor het echtpaar als een groot avontuur, maar spijt hebben ze er geen seconde van gehad.

Wim is verantwoordelijk voor de grote tuin rondom de state ② en ook het onderhoud van de verschillende gebouwen op het terrein. Jacomine stuurt onder andere de circa zeventig vrijwilligers aan en vervult de administratieve taken die bij het beheer horen. Dekema State is sinds 1996 in handen van de Leeuwarder stichting Old Burger Weeshuis, dat het historische pand na overdracht door de laatste bewoners

compleet heeft gerestaureerd. De buitenplaats vormt nu, samen met de imposante tuin eromheen, museum Dekema State.

Eind 1999 zag Jacomine per toeval een advertentie in een vakblad voor hoveniers staan, waarin de stichting liet weten op zoek te zijn naar een beheerdersechtpaar voor een landgoed bij Leeuwarden. „Wij hadden toen een hoveniersbedrijf, maar waren al een tijdje aan het rondkijken voor iets anders. Met een eigen bedrijf ben je continu bezig. En als een van onze werknemers ziek werd, was onze eerste reactie: krijgen we het werk wel op tijd af? Terwijl je liever zegt: beterschap en blijf thuis lekker uitzieken. Dat voelde steeds minder goed.”

En dus schreef het echtpaar een sollicitatiebrief in de hoop om uit al die kandidaten de gelukkigsten te zijn. „Er waren toen ongeveer tweehonderd sollicitaties”, herinnert Jacomine, die zelf werkzaam was in het onderwijs, zich. „Maar na de eerste ronde bleef het lang stil. Daarom hebben we toen voor de zekerheid contact opgenomen met de stichting. Zo hoorden we dat er twijfels waren over of we niet te 'zwaar' waren voor de functie. Ik heb het bestuur toen verzekerd dat we wilden stoppen met ons bedrijf, het huis wilden verkopen en bereid zouden zijn om met onze drie kinderen vanuit Pijnacker naar Friesland te verhuizen.”

Geen bevestiging

Van een tijdelijke bevestiging was dus geen sprake, zo wilde het echtpaar maar duidelijk maken. Na een aantal spannende weken kwam dan toch het verlossende bericht: de